

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/61/2019
Identifikačné číslo spisu:	8808205567
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8808205567.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Viery Petríkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcov 1/ A. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. XXX, 2/ A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. XXX, 3/ A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. XXX, všetkých zastúpených JUDr. Miroslavom Gogom, advokátom so sídlom Štúrova 129, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovanému U. O. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX/XXX, XXX XX K., zastúpenému ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s. r. o., 1. mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, o určenie vlastníckeho práva a určenie rozsahu dedičstva, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4C/147/2008, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 01. februára 2018 č. k. 3Co/11/2018-473, takto

rozhodol:

I. Dovolanie z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobcom nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 13. septembra 2017 č. k. 4C/147/2008-443 zamietol žalobu (I. výrok) a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi 1/ - 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

1.1. Z dôvodov tohto rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo určenie, že nehnuteľnosť parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 2.802 m², zakreslená na geometrickom pláne v znaleckom posudku č. 3/2010 O. M. zo dňa 05.06.2010, vytvorená z parcely č. XXXX, zapísanej na LV č. XXXX k. ú. Y, patrí v pomere 1 do dedičstva po poručiťelke W. X., rod. I., zomrelej XX.XX.XXXX a v pomere 1 do dedičstva po poručiťelovi O. X., zomrelom XX.XX.XXXX a určenie, že nehnuteľnosť parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 2.846 m², zakreslená na geometrickom pláne v znaleckom posudku č. 3/2010 O. M. zo dňa 05.06.2010, vytvorená z parcely č. XXXX, zapísanej na LV č. XXXX k. ú. Y, patrí v pomere 1 do dedičstva po poručiťelke G. G., rod. X., zomrelej XX.XX.XXXX a v pomere 1 do dedičstva po poručiťelovi A. G., zomrelom XX.XX.XXXX. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že právny stav vedený v katastri nehnuteľností nie je v súlade so skutočným stavom, preto majú naliehavý právny

záujem na jeho uvedení do súladu so skutočnosťou. Uviedli, že v roku 1948 nadobudli ich právni predchodcovia titulom prídely z pozemkovej reformy do vlastníctva nehnuteľnosti od Československého štátu. Navrhovali, aby okresný súd na základe znaleckého posudku určil v prospech žalobcov vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve žalovaného, ktorý ich užíval. Uviedli, že prídellové konanie v roku 1948 sa týkalo pozemkov z majetku bývalých vlastníkov C. S. a spol., ktoré štát nadobudol do vlastníctva. Právni predchodcovia žalobcov 1/ a 2/ nadobudli titulom prídely parcelu č. XXXX/XX o výmere 1.530 m², stavebný pozemok a parc. č. XXXX/XX, roľu o výmere 3.330 m², ktoré boli vytvorené z pozemkovo-knižnej parcely č. XXXX, zapísanej v pozemno-knižnej vložke č. 10 k. ú. Y. Na stavebnom pozemku si postavili rodinný dom a roľu obhospodarovali a užívali na poľnohospodárske účely, kým nebola združená do honu JRD. Vlastnícky stav si dali potvrdiť rozhodnutím bývalého ONV Vranov nad Topľou, odborom poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva (OPLaVH) zo dňa 03.01.1970 č. 31/70. Ten potvrdil, že im boli pridelené obidve uvedené parcely Čsl. štátom, ktoré nadobudol podľa nariadenia č. 104/45 Zb. a zák. č. 46/48 Zb. Po prečíslovaní v súčasnosti týmito parcelám zodpovedá parc. KN č. XXX o výmere 746 m², zastavaná plocha, dvor a parc. KN č. XXX o výmere 1.312 m², záhrada, ktoré sú zapísané na LV č. XXX k. ú. Y. Právni predchodcovia žalobkyne 3/ nadobudli titulom prídely v roku 1948 od Čsl. štátu parcelu č. XXXX/XX o výmere 1.710 m², stavebný pozemok a parcelu č. XXXX/XX o výmere 3.660 m², roľa, ktoré tiež boli vytvorené z pozemno-knižnej parcely č. XXXX, zapísanej v pozemno-knižnej vložke č. 10 k. ú. Y. Na stavebnom pozemku mali postavený rodinný dom a roľu obhospodarovali a užívali na poľnohospodárske účely do doby jej združenia do honu JRD. Aj im vydal bývalý ONV Vranov nad Topľou, OPLaVH rozhodnutie z 09.02.1970 č. 32/70 potvrdzujúce, že im v roku 1948 boli pridelené uvedené parcely Čsl. štátom, ktoré nadobudol podľa nariadenia č. 104/45 Zb. a zák. č. 46/48 Zb. Parcely boli tiež prečíslované a v súčasnosti im zodpovedajú parc. KN č. XXX o výmere 856 m², zastavaná plocha a parc. KN č. XXX o výmere 1.668 m², záhrada, zapísané na LV č. XXX k. ú. Y..

1.2. Súd prvej inštancie mal za to, že u žalobcov bol v tomto konaní naliehavý právny záujem na žalovanom určení (§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, resp. § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“) daný. Žalobcovia tvrdili vlastnícke právo svojich právnych predchodcov k sporným nehnuteľnostiam - pozemkom, pričom zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností svedčil v prospech žalovaného, ktorý rovnako tvrdil svoje vlastnícke právo.

1.3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že sporné nehnuteľnosti boli pôvodne zapísané v pozemno-knižnej zápisnici č. 10 k. ú. Y. ako parc. č. XXXX, roľa Za humnami ku hruštiu o výmere 35.717 m². Jej pôvodnými pozemno-knižnými vlastníkmi bol B. J. X. O. S. s manželkou C., po jeho smrti podľa rozhodnutia o dedičstve Okresného súdu v Prešove z 18.05.1946 č. k. K1038/46-14 C. S. v podiele 1, B. S. W. Á. S. v podiele po 1. Tieto nehnuteľnosti dňa 16.06.1948 pod č. d. 1928 prešli na Československý štát, lebo podliehali revízii podľa zákona č. 142/1947 Zb. v znení zákona č. 44/1948 Zb. Právni predchodcovia žalobcov mali záujem o pridelenie časti pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. XXXX do vlastníctva, čomu svedčí zoznam uchádzačov opatrený pečiatkou prídellového orgánu a návrh na pridelenie pôdy spracovaný pracovnou skupinou pre pozemkovú reformu veľkostatku majetku vlastníčky C. S. a spol. Z rozhodnutia ONV, odboru poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva vo Vranove nad Topľou č. 31/1970 zo dňa 03.01.1970 a č. 32/1970 zo dňa 09.02.1970 vyplýva, že rodičom žalobcov 1/ a 2/ O. X. s manželkou a rodičom žalobkyne 3/ A. G. s manželkou boli v roku 1948 z majetku vlastníčky C. S. a spol. v k. ú. Y. pridelené nehnuteľnosti, to právnym predchodcom žalobcov 1/ a 2/ parcela č. XXXX/XX, stavebný pozemok o výmere 1.530 m² a parcela č. XXXX/XX, roľa o výmere 3.300 m² a právnym predchodcom žalobkyne 3/ parcela č. XXXX/XX, stavebný pozemok o výmere 1.710 m² a parcela č. XXXX/XX, roľa o výmere 3.660 m². V týchto rozhodnutiach je zároveň uvedené, že v čase vydania rozhodnutia boli parcely zidentifikované. Parcely - zastavané plochy a záhrady boli prečíslované, ich výmera bola menšia než bola uvedená v návrhu na pridelenie pôdy z roku 1948. Týmito rozhodnutiami štátneho orgánu z r. 1970 právni predchodcovia žalobcov podľa okresného súdu nenadobudli ornú pôdu, nadobudli len zastavané plochy s príslušnými záhradami.

1.4. Okresný súd konštatoval, že na právnych predchodcov žalobcov rozhodnutím štátneho orgánu - ONV vo Vranove nad Topľou - prešlo podľa § 133 Občianskeho zákonníka vlastnícke právo iba k tým plochám, ktoré v čase vydania rozhodnutia užívali (zastavané plochy a záhrady). Konkrétne O. X. s manželkou nadobudli do vlastníctva parcelu č. XXXX/XX - záhradu o výmere 1.407 m² a parcelu č.

XXXX/XX - dom, dvor o výmere 672 m², A. G. s manželkou nadobudli do vlastníctva parcelu č. XXXX/XX - dom, dvor o výmere 672 m² a parcelu č. XXXX/XX - záhradu o výmere 1.564 m². Od uvedeného rozhodnutia k žiadnym zmenám na strane právnych predchodcov žalobcov nedošlo. Tieto parcely boli zapísané v katastri nehnuteľností a doposiaľ sú označené pre O. X. s manželkou na LV č. XXX ako parcela č. XXX - zastavaná plocha o výmere 746 m² a parcela č. XXX - záhrada o výmere 1.312 m² a pre A. G. s manželkou na LV č. XXX ako parcela č. XXX - zastavaná plocha o výmere 856 m² a parcela č. XXX - záhrada 1.668 m². Po nebohom O. X. a jeho manželke uvedené nehnuteľnosti zdedili žalobcovia 1/ a 2/, každý v podiele 1 (osvedčenie o dedičstve č. 4D/643/02).

1.5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v čase vydania rozhodnutí bývalého ONV, odboru poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva zo dňa 03.01.1970 a zo dňa 09.02.1970 č. 31/1970 a č. 32/1970 bola nezastavaná časť z parc. č. XXXX, orná pôda v rokoch 1949 - 1950 v užívaní JRD. Tomu korešponduje aj výpoveď svedka U. O. K., zamestnanca Správy katastra vo Vranove nad Topľou, ktorý uviedol, že „v súvislosti s pozemno-knižnou parcelou č. XXXX osoby, ktoré v roku 1948 získali prídely, nemali vydané prídellové listiny, ktoré by boli vkladuschopnou listinou. V sedemdesiatych rokoch, keď tieto osoby dostali nové potvrdenia o prídelloch, v evidencii nehnuteľností boli zapísané len časti navrhovaných pridelených pozemkov, t. j. zastavané plochy s príľahlou záhradou, ďalšia výmera - orná pôda zostala vo vlastníctve štátu“. Okresný súd zdôraznil, že rozhodnutia štátneho orgánu z r. 1970 sa netýkali vydania ornej pôdy, ale len zastavanej plochy s príľahlými záhradami, nemali preto dopad na pôvodnú pozemno-knižnú parcelu č. XXXX v časti, ktorá zostala ako orná pôda, lebo v 50-tych rokoch minulého storočia bola štátom daná do užívania JRD. Parcela č. XXXX v zostatkovej výmere 21.517 m² bola v rámci reštitučného konania prinavrátená do vlastníctva oprávnenej osobe Á. S., rod. S. a jej vlastníctvo bolo vyznačené na LV č. XXX k. ú. Y. v podiele 1/1. Kúpnu zmluvou zo dňa 29.11.2001 Á. S., rod. S. ako predávajúca previedla okrem iných nehnuteľností na žalovaného aj pozemok parc. č. XXXX, ornú pôdu o výmere 21.517 m². Pre žalovaného bol povolený vklad vlastníctva na LV č. XXXX k. ú. Y., pričom hranice pozemkov boli vytýčené rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Vranov nad Topľou zo dňa 14.6.2005 č. 57/2005.

1.6. Dôvody zamietnutia žaloby zhrnul okresný súd tak, že prídellovými listinami predloženými žalobcami do konania ako dôkazy zo 70. rokov, resp. potvrdeniami o prídelloch im boli pridelené len časti navrhovaných pridelených pozemkov, a to zastavané plochy s príľahlou záhradou. Orná pôda zostala vo vlastníctve štátu a v rámci reštitučného konania bola prinavrátená do vlastníctva oprávnenej osobe Á. S., rod. S., ktorá ju neskôr na základe platnej kúpnej zmluvy predala žalovanému.

1.7. Zamietnutie návrhu žalobcov na doplnenie znaleckého posudku U. O. M. z dôvodu, že od podania znaleckého posudku malo v r. 2013 dôjsť k prečíslovaniu sporných parciel, odôvodnil okresný súd tým, že tento procesný návrh bol prednesený až na pojednávaní dňa 13.09.2017, pričom právny zástupca žalobcov uviedol, že mal vedomosť o prečíslovaní parciel už od r. 2013. Súd prvej inštancie vychádzal z § 153 CSP a ustálil, že tento prostriedok procesného útoku nebol uplatnený včas. Okresný súd uviedol, že aj napriek tejto skutočnosti by tento dôkaz pripustil, ak by mohol prispieť k objasneniu skutkového stavu veci. Vykonanie takého dôkazu ale nebolo relevantné a prispelo by len k ďalšiemu neehospodárnemu predĺženiu konania, nakoľko predmet sporu - identifikácia sporných nehnuteľností - je jasná a žalobcovia nie sú nositeľmi hmotno-právneho nároku svedčiacemu vyhovneniu žalobe. Irelevantné je potom terazšie číslonanie sporných parciel oproti ich číslonaniu v minulosti.

1.8. Nakoľko bol žalovaný v spore plne úspešný, okresný súd mu voči žalobcom priznal plnú náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP, vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017 sp. zn. 6Cdo/222/2016).

2. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom zo dňa 01. februára 2018 č. k. 3Co/11/2018-473 po podaní odvolania žalobcami rozsudok okresného súdu potvrdil (prvý výrok) a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v 1., 2. a 3. rade v plnom rozsahu (druhý výrok). Konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom

výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k zamietnutiu žaloby. Odvolatelia v odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. V jednotlivostiach odvolací súd poukázal na vecne správne odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorý ako správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

2.1. Odvolací súd konštatoval správnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý vychádzajúc zo skutkového stavu sporu skúmal, či vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nadobudli žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia.

2.2. V konkrétnostiach krajský súd uviedol, že v spise sa nachádzajú rozhodnutia z 03.01.1970 č. 31/1970 a z 09.02.1970 č. 32/1970 vydané bývalým ONV, odborom poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva vo Vranove nad Topľou o pridelení nehnuteľnosti v prospech právnych predchodcov žalobcov 1/ a 2/ O. X. a jeho manželky parcely č. XXXX/XX a parcely č. XXXX/XX a v prospech právnych predchodcov žalobkyne 3/ A. G. a jeho manželky parcely č. XXXX/XX a parcely č. XXXX/XX. Na druhej strane rozhodnutia bývalého ONV č. 31/1970 z 03.01.1970 týkajúceho sa O. X. je uvedené, že parcela č. XXXX/XX a parcela č. XXXX/XX je totožná s parcelami EN č. XXXX/XX W. XXXX/XX podľa identifikácie zo dňa 16.12.1969. V identifikácii parciel č. XXXX/XXXX, k. ú. Y. zo dňa 16.12.1969 bola v prospech O. X.Á. a jeho manželky zidentifikovaná parcela č. XXXX/XX - záhrada o výmere 1.467 m² a parcela č. XXXX/XX - dom a dvor o výmere 672 m². Na druhej strane rozhodnutia býv. ONV z 09.02.1970 č. 32/1970 týkajúceho sa A. G. je uvedené, že parcela č. XXXX/XX a parcela č. XXXX/XX pridelená z bývalého majetku C.E. S. a spol. v októbri 1948 je totožná s parcelou EN č. XXXX/XX W. XXXX/XX podľa identifikácie parciel zo dňa 06.02.1970. Z identifikácie parciel č. XXX/XXXX k. ú. Y. zo 06.02.1970 vyplýva, že v prospech A. G. a jeho manželky boli zidentifikované nehnuteľnosti parcela č. XXXX/XX - dom a dvor o výmere 672 m² a parcela č. XXXX/XX - záhrada o výmere 1 564 m².

2.3. Na základe vyššie uvedeného je podľa odvolacieho súdu dôvodné prijať záver, že žalobcami predložený zoznam uchádzačov o prídely pozemkov z 20.10.1948 (č. l. 62 - 65) a návrh na pridelenie pôdy z veľkostatku C. S. (č. l. 56 - 61) z roku 1948 nie sú rozhodnutím kompetentného štátneho orgánu, a teda nemohli byť ani právnym titulom k založeniu vlastníckeho práva k sporným pozemkom v prospech právnych predchodcov žalobcov. Až rozhodnutiami bývalého ONV z 03.01.1970 a z 09.02.1970 bol vykonaný vklad vlastníckeho práva v prospech prídelcov O. X. a manželky k pozemkom parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere 1.647 m² a parc. č. XXXX/XX - dom, dvor o výmere 672 m², v prospech prídelcov A. G. a manželky k pozemkom parc. č. XXXX/XX - dom a dvor o výmere 672 m² a parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere 1.564 m². Z uvedeného je nepochybné, že právni predchodcovia žalobcov nadobudli do vlastníctva len pozemky, ktoré sú v súčasnosti vedené na žalobcov 1/ a 2/ na LV č. XXX, k. ú. Y. (parcely registra C parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 746 m² a parcela č. XXX - záhrady o výmere 1.312 m²). Právni predchodcovia žalobkyne 3/ nadobudli do vlastníctva pozemky vedené na LV č. XXX, k. ú. Y. (parcely registra C parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 856 m², parc. č. XXX - záhrady o výmere 1.668 m²), ktorých terajšou vlastníčkou je žalobkyňa 3/. Ostatné sporné pozemky, ku ktorým je v súčasnosti na LV č. XXXX, k. ú. Y. zapísaný ako vlastníak žalovaný, nikdy neboli pridelené právnym predchodcom žalobcov, preto k nim nikdy neboli právni predchodcovia žalobcov zapísaní ako vlastníci. Navyše tieto pozemky ani nikdy neužívali, nepreukázali, aby sporné pozemky právni predchodcovia žalobcov vniesli do družstva. Naopak svedok U.. O. K., zamestnanec katastrálneho úradu, potvrdil, že „sporné pozemky zostali vo vlastníctve štátu, následne boli vnesené štátom do družstva a po vydaní zák. č. 229/1991 Zb. sa s nimi nakladalo ako s majetkom pri uplatnení reštitučného nároku“.

2.4. Odvolací súd zdôraznil, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech právnych predchodcov žalobcov nemohlo dôjsť ani podľa Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., keďže nebola splnená podmienka nadobudnutia vlastníctva právnym titulom vydržania, ani oprávnenosť držby právnych predchodcov žalobcov. Len subjektívny pocit žalobcov, že sporné nehnuteľnosti patria ich právnym predchodcom nemôže byť sám o sebe podkladom vydržania, ak nie je vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosť držby; v danom prípade však žalobcami okolnosti nasvedčujúce oprávnenosť držby neboli ani tvrdené, ani preukázané.

2.5. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie doplnením znaleckého posudku s prihliadnutím na vykonaný projekt pozemkových úprav odvolací súd poznamenal, že súd rozhodne,

ktoré z navrhovaných dôkazov vykonáva (§ 185 ods. 1 CSP). Sporné pozemky boli v konaní dostatočne zidentifikované, preto navrhované doplnenie dokazovania znalcom U.. O. M. by nič nezmenilo na správnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštalácie v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne zdôvodnil, prečo nevykonával ďalší navrhovaný dôkaz (§ 220 ods. 2 CSP).

2.6. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštalácie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP stotožňuje sa s dôvodmi rozhodnutia o trovách konania, potvrdil.

2.7. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešným žalobcom.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku navrhujú, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho aj okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu.

3.1. S odkazom na § 126 ods. 1 a § 132 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka uviedli, že rozhodnutia bývalého ONV, OPLaVH vo Vranove nad Topľou č. 31/70 zo dňa 03.01.1970 a č. 32/70 zo dňa 09.02.1970 nahrádzali prídellovú listinu a po doplnení klauzuly odborom o úplnom vyrovnaní - vyplatení určenej prídellovej ceny boli vkladuschopnou listinou pre usporiadanie vlastníckeho práva podľa § 11 zák. č. 90/47 Zb. Odvolací súd podľa žalobcov (ďalej aj „dovolatelia“) rozhodnutím v rozpore s uvedenými rozhodnutiami býv. ONV porušil § 205 CSP, podľa ktorého listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

3.2. Dovolatelia tiež poukázali na to, že rozhodnutím Pozemkového úradu vo Vranove nad Topľou zo dňa 31.10.1995 č. j. 44/95, právoplatným 13.12.1995, oprávnenej osobe Á. S., rod. S. nebola vydaná parc. č. XXXX, roľa o výmere 3 ha 57 a 17 m², zapísaná v PK vložke č. 10 k. ú. Y. (správne má byť pozemkovej knihy Y., pozn. dovolacieho súdu), z ktorej boli vytvorené nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu, pretože v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), d) zák. č. 229/91 Zb. existujú skutočnosti brániace poľnohospodárskemu využitiu nehnuteľnosti (parcela bola podľa zák. č. 142/47 Zb. a zák. č. 46/48 Zb. rozdelená a pridelená fyzickým osobám - prídellom). Tým je preukázané, že Á. S. k nehnuteľnosti nenadobudla vlastnícke právo a nemohla ju platne kúpnou zmluvou previesť na žalovaného.

3.3. Nevykonaním žalobcami navrhovaného doplnenia znaleckého posudku č. 3/2010 znalca U.. O. M. za účelom identifikácie parciel s prihladením na neskôr vykonaný projekt pozemkových úprav v k. ú. Y. bolo žalobcom nesprávnym procesným postupom súdov znemožnené uskutočňovanie ich procesného práva a bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces.

3.4. Dovolatelia zhrnuli, že výroky dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom a platným právom. V konaní bolo preukázané nadobudnutie vlastníctva žalobcami v zmysle § 132 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka rozhodnutiami ONV, OPLaVH vo Vranove nad Topľou č. 31/70 zo dňa 03.01.1970 a č. 32/70 zo dňa 09.02.1970.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobcovia s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) CSP ani jedným slovom neuvádzajú, pri vyriešení ktorej právnej otázky sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. K námietke nedoplnenia požadovaného dokazovania uviedol, že žalobcovia nevyužili zákonnú možnosť ponúkanú v § 209 CSP a nepredložili súkromný znalecký posudok, preto im súdy v základnom konaní nezabránili naplniť ich právo na spravodlivý súdny proces. Dovolatelia v dovolaní uvádzajú tie isté argumenty, ktoré uvádzali aj v odvolaní. Zdôraznil, že rozhodnutie pozemkového úradu o schválení dohody o vydaní ornej pôdy oprávnenej osobe Á. S., rod. S. sa stalo právoplatným. Keďže ním bol daný súhlas na občianskoprávny úkon, nie je proti nemu prípustná obnova konania a nemožno ho zmeniť, alebo zrušiť mimo odvolacieho konania, ak účastník nadobudol práva dobromyseľne (§ 62 ods. 3 a § 67 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb.). Dovolací súd je navyše v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal,

či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Dovolací súd najskôr skúmal existenciu prvého z dovolateľmi uplatnených dovolacích dôvodov, ktorým je tzv. vada zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

6.1. Z ustanovenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

6.2. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

7. Podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (pozri rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Na druhej strane ústavný súd vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09).

8. Podľa § 205 Civilného sporového poriadku listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

9. Jedným z dôkazných prostriedkov výslovne vymenovaných v § 187 CSP je listina. Druhom listiny ako dôkazného prostriedku je verejná listina, ktorej legálnu definíciu obsahuje § 205 CSP. Dôkazná sila verejnej listiny spočíva v tom, že ak nie je preukázaný opak, verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo je v nej osvedčené alebo potvrdené. S verejnou listinou sa teda spája vyvrátiteľná domnienka pravdivosti jej obsahu.

10. Dovolatelia namietli, že odvolací súd postupoval v rozpore s § 205 CSP vo vzťahu k rozhodnutiam bývalého ONV, OPLaVH vo Vranove nad Topľou č. 31/70 zo dňa 03.01.1970 a č. 32/70 zo dňa 09.02.1970, ktoré podľa dovolateľov nahrádzali prídelovú listinu a po doplnení klauzuly odborom o úplnom vyrovnaní - vyplatení určenej prídelovej ceny boli vkladuschopnou listinou pre usporiadanie vlastníckeho práva podľa § 11 zák. č. 90/47 Zb. Dovolací súd takýto procesný postup súdov v

základnom konaní nezistil. Naopak, okresný aj odvolací súd vychádzali z obsahu týchto rozhodnutí, tvoriacich podklad pre zápis vlastníckeho práva právnych predchodcov žalobcov vo vtedajšej evidencii nehnuteľností. Okresný súd konkrétne v bodoch 14. a 15. rozsudku zo dňa 13. septembra 2017 uviedol, že „Na právnych predchodcov žalobcov rozhodnutím štátneho orgánu ONV vo Vranove nad Topľou preto prešlo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam podľa ust. § 133 Občianskeho zákonníka, ale iba k plochám, ktoré v čase vydania rozhodnutia užívali (zastavané plochy a záhrady). Rozhodnutím štátneho orgánu ONV vo Vranove nad Topľou O. X. s manželkou nadobudli do vlastníctva parcelu č. XXXX/XX - záhradu o výmere 1407 m² a parcelu č. 2423/16 - dom, dvor o výmere 672 m². Rodičia žalobkyne v 3. rade A. G. s manželkou nadobudli do vlastníctva parcelu č. XXXX/XX - dom, dvor o výmere 672 m² a parcelu č. XXXX/XX - záhradu o výmere 1564 m². Od uvedeného rozhodnutia k žiadnym zmenám na strane právnych predchodcov žalobcov nedošlo. Tieto parcely boli zapísané v katastri nehnuteľností a doposiaľ sú označené: pre O. X. s manželkou na LV č. XXX ako parcela č. XXX - zastavaná plocha o výmere 746 m² a parcela č. XXX - záhrada o výmere 1312 m² a pre A. G. s manželkou bolo vlastníctvo zapísané na LV č. XXX. V čase vydania rozhodnutia bývalého ONV, odbor poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva zo dňa 03.01.1970 a zo dňa 09.02.1970 č. k. 31/1970 a č. k. 32/1970 nezastavaná časť z parcely mpč. XXXX - orná pôda v rokoch 1949 - 1950 bola v užívaní JRD. Svedok (U. K., pozn. dovolacieho súdu) uviedol, „že v súvislosti s pozemno-knižnou parcelou mpč. XXXX osoby, ktoré v roku 1948 získali prídely, nemali vydané prídellové listiny, ktoré by boli vkladuschopnou listinou. V sedemdesiatych rokoch, keď tieto osoby dostali nové potvrdenia o prídelloch, v evidencii nehnuteľností boli zapísané len časti navrhovaných pridelených pozemkov, t. j. zastavané plochy s príľahlou záhradou, ďalšia výmera - orná pôda zostala vo vlastníctve štátu“. Rozhodnutia štátneho orgánu z r. 1970 sa netýkali vydania ornej pôdy, ale len zastavanej plochy s príľahlými záhradami. Rozhodnutia vydané štátnym orgánom - bývalým ONV vo Vranove nad Topľou nemali preto dopad na pôvodnú pozemno-knižnú parcelu mpč. XXXX v časti, ktorá zostala ako orná pôda, lebo v 50-tych rokoch minulého storočia bola štátom daná do užívania JRD. Parcela č. XXXX v zostatkovej výmere 21 517 m² v rámci reštitučného konania bola prinavrátená do vlastníctva oprávnenej osobe Á. S., rod. S. a jej vlastníctvo bolo vyznačené na LV č. XXX k. ú. Y. pod B1 v podiele 1/1“. Odvolací súd v bode 13. rozsudku uviedol, že: „Z vyššie uvedeného je dôvodné prijať záver, že žalobcami predložené dôkazy: zoznam uchádzačov o prídely pozemkov z 20. 10. 1948 (č. l. 62 - 65) a návrh na pridelenie pôdy z veľkostatku C. S. (č. l. 56 - 61) z roku 1948, nie sú rozhodnutím kompetentného štátneho orgánu, a teda uvedené listiny nemohli byť ani právnym titulom k založeniu vlastníckeho práva k sporným pozemkom v prospech právnych predchodcov žalobcov. Až rozhodnutiami bývalého ONV z 03. 01. 1970 a z 09. 02. 1970 bol vykonaný vklad vlastníckeho práva v prospech prídelcov O. X. a manželky k pozemkom, parcele č. XXXX/XX - záhrada o výmere 1 647 m², parcela č. XXXX/XX - dom, dvor o výmere 672 m², v prospech prídelcov A. G. a manželky, k pozemkom, parcele č. XXXX/XX - dom a dvor o výmere 672 m² a parcela č. XXXX/XX - záhrada o výmere 1 564 m². Z uvedeného je nepochybné, že právní predchodcovia žalobcov nadobudli do vlastníctva len pozemky, ktoré sú v súčasnosti vedené na žalobcov 1/ a 2/ na LV č. XXX, k. ú. Y. (parcely registra C, parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvorie o výmere 746 m² a parcela č. XXX - záhrady o výmere 1 312 m²) a právní predchodcovia žalobkyne v 3. rade nadobudli do vlastníctva pozemky vedené na LV č. XXX, k. ú. Y. (parcely registra C, parcelné číslo XXX - zastavané plochy a nádvorie o výmere 856 m², parcela č. XXX - záhrady o výmere 1 668 m²), ku ktorým je v súčasnosti vedená ako vlastníčka žalobkyňa 3/. Ostatné sporné pozemky, ku ktorým je v súčasnosti na LV č. XXXX, k. ú. Y. zapísaný žalovaný, nikdy neboli pridelené právnym predchodcom žalobcov, a preto k nim nikdy neboli právní predchodcovia žalobcov zapísaní ako vlastníci, navyše tieto pozemky ani nikdy neužívali, nepreukázali, aby sporné pozemky ich právní predchodcovia vniesli do družstva...“. Z uvedeného je zrejmé, že súdy nižších stupňov vo svojich rozhodnutiach zhodne s dovolateľmi za právny titul nadobudnutia vlastníctva právnymi predchodcami žalobcov považovali rozhodnutia býv. ONV, odboru poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva vo Vranove nad Topľou zo dňa 03.01.1970 a zo dňa 09.02.1970 č. 31/1970 a č. 32/1970, ktoré preukazujú, že sa stali vlastníkmi iba v nich uvedenej časti (zastavanej rodinnými domami a príľahlých záhrad) pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. XXXX, vedenej v pozemnoknižnej vložke č. 10 pozemkovej knihy Y., nie však vlastníkmi jej zvyšnej časti - ornej pôdy, ktorú nadobudol kúpou žalovaný.

11. K námietke dovolateľov týkajúcej sa (ne)vydania parc. č. XXXX, role o výmere 3 ha 57 á 17 m², zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. 10 pozemkovej knihy Y., z ktorej boli vytvorené nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu (tak ako je vymedzená v bode 3.2. tohto rozsudku) dovolací súd udáva, že predmetom súdneho konania bolo určenie, že žalobcami požadované nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich právnych predchodcoch. Povinnosťou žalobcov ako nositeľov dôkazného bremena bolo preukazovať pravdivosť ich tvrdení, teda skutočností svedčiacie o nadobudnutí vlastníctva sporných nehnuteľností ich právnymi predchodcami. Medzi tieto skutočnosti patrí aj riadny a platný nadobúdaci titul, ktorého existenciu žalobcovia (pozri bod 10. odôvodnenia tohto rozsudku) nepreukázali. Pre účely žalobcami vymedzeného predmetu konania, keď títo nepreukázali právny dôvod nadobudnutia sporných nehnuteľností ich právnymi predchodcami, je potom irelevantné skúmanie spôsobu nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálneho odboru pre kat. úz. Y. žalovaným.

12. Ako už vyslovil Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/100/2018 a 5Cdo/202/2018 procesnému právu strany sporu navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť a pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo, z akých dôvodov tak urobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

13. V súdnej veci sa počas konania aj vo svojich opravných prostriedkoch dovolateľa domáhali vyhotovenia doplnenia znaleckého posudku, čo odôvodňovali účelom identifikácie parciel s prihladením na neskôr vykonaný projekt pozemkových úprav v k. ú. Y.. Súdy v základnom konaní s prihladením na zásadu efektívnosti a hospodárnosti konania aj koncentračnú zásadu tento dôkaz nevykonali. Dovolací súd v tomto procesnom postupe súdov nezistil dôkaznú vadu zakladajúcu porušenie práva dovolateľov na spravodlivé súdne konanie. Naopak, vykonanie tohto dôkazu by vo vzťahu k neexistencii titulu pre nadobudnutie vlastníctva sporných nehnuteľností právnymi predchodcami žalobcov (bezpečne preukázanej nielen žalobcami predloženými rozhodnutiami býv. ONV vo Vranove nad Topľou č. 31/70 zo dňa 03.01.1970 a č. 32/70 zo dňa 09.02.1970, výpismi z listov vlastníctva č. XXX a XXX Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálneho odboru pre kat. úz. Y. aj svedeckou výpoveďou svedka U.. K.) bolo nadbytočným.

14. Dovolateľa v úvode dovolania uviedli, že dovolanie podávajú aj z dôvodu podľa § 421 písm. a) CSP.

14.1. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

14.2. Aby na základe dovolania podaného v zmysle § 421 ods. 1 CSP mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v

ustanoveniach § 431 až § 435 CSP.

14.3. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a) CSP je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide o situáciu, v ktorej dovolací súd už určitú právnu otázku vyriešil, rozhodovanie jeho senátov sa ustálilo na zvolenom riešení tejto otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Najvyšší súd k tomu v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/6/2017 (podobne tiež napríklad v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 4Cdo/95/2017 a 7Cdo/140/2017) uviedol, že „v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP by mal dovolateľ: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c) uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená“.

14.4. Dovolatelia prípustnosť podaného dovolania vyvodzovali iba púhym poukazom na ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že prípustnosť dovolania dovolateľa riadne nešpecifikovali, pretože jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom neuviedli (konkrétne) právnu otázku riešenú odvolacím súdom, neuviedli ako ju riešil odvolací súd ani to, ako mala byť (konkrétne) právna otázka správne riešená. Ak aj v súvislosti s týmto dovolacím dôvodom dovolatelia de facto vo všeobecnosti namietali vadu právneho posúdenia veci odvolacím súdom, nemožno to považovať za riadne uplatnenie (zdôvodnenie) prípustnosti dovolania.

15. Z uvedených dôvodov preto dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalobcov uplatnené podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP nebolo odôvodnené prípustnými dôvodmi a dovolacie dôvody neboli vymedzené spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP.

16. Vzhľadom na neopodstatnenosť námietky dovolateľov, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté namietanou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcov je v tejto časti prípustné podľa § 420 písm. f) CSP, avšak nie je dôvodné, preto rozhodol o jeho zamietnutí podľa § 448 CSP.

17. Dovolací súd žalovanému ako úspešnému v dovolacom konaní priznal podľa § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP voči neúspešným žalobcom nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok